



LITERATURA

Un simposi posa en primer pla l'esperit obert de Corredor

■ Les jornades tindran lloc dijous i divendres a La Mercè, dins els actes del centenari de l'assagista gironí, que preveuen també una exposició al Museu d'Història

Eva Vázquez
GIRONA

Un simposi internacional coorganitzat per l'Escola Municipal d'Humanitats, la Càtedra Ferrater Mora i el Departament de Filologia i Comunicació de la Universitat de Girona obrirà dijous vinent la celebració a la ciutat del centenari del mestre, traductor i assagista Josep Maria Corredor (Girona, 1912-Perpinyà, 1981). Les jornades, que tindran lloc a La Mercè dijous i divendres i en les quals participaran, entre altres ponents, Albert Manent, Xavier Pla, Josep M. Terrabras, Francesc Montero, Glòria Casals i la filla de l'homenatjat, Maria Rosa Corredor, procedent de la Universitat de Grenoble, han de permetre posar en primer pla el pensament d'un intel·lectual injustament oblidat a causa del seu llarg exili que va tenir, però, un profund arrelament en la vida cultural

tant catalana com europea del seu temps.

Les ponències del simposi, doncs, així com la lectura pública de textos de Corredor per Anna Miralpeix i Xevi Planas, el mateix dijous a La Mercè (20 h), serviran per posar en relleu les seves múltiples facetes: com a assagista literari i polític, com a exiliat resistent a la temptació del ressentiment, com a coneixedor de l'obra de Joan Maragall —al qual va dedicar la tesi doctoral—, com a transmissor del pensament europeu contemporani a través d'articles que revelen unes lectures desproveïdes de prejudicis, i finalment, la seva estreta relació amb Pau Casal, que va donar lloc a un dels textos cabdals per acostar-se a l'obra i el pensament del músic més internacional del moment, unes *Converses amb Pau Casals* que el segell gironí Edicions de la Ela Geminada acaba de reeditar després que hagin passat, in-

comprensiblement, quasi quaranta anys absents de les llibreries del país.

La presència del conseller de Cultura, Ferran Mascarell, en la inauguració del simposi, dijous a la tarda (17 h), és un clar indicatiu de la voluntat de ressituat Corredor en el lloc que es mereix com una figura clau de l'exili, al costat de Casals, Pompeu Fabra o Carles Riba, però també com un brillant europeista enemic dels partits presos, d'una sòlida independència de criteri, que li permetia valorar Valenti Almirall i José Ortega i Gasset, freqüentar Maria Zambrano o Julio Cortázar mentre feia de traductor a l'ONU, i cartejar-se amb Josep Tarradellas, Josep Pla, Joan Fuster o Thomas Mann, i ser un dels avaladors dels Jocs Florals de l'exili i alhora convertir-se en el principal promotor de la col·lecta popular per erigir a Cotlliure la tomba del poeta espanyol Antonio Machado. ■



Josep Maria Corredor en el seu retrat més difós, dels anys setanta ■ ARXIU

Un homenatge múltiple al gran absent

El simposi és la primera activitat programada a Girona per celebrar el centenari del mestre i assagista gironí, nascut el 3 de juny de 1912 al carrer Pasqual i Prats de la ciutat i que va viure més de quaranta anys a l'exili, primer a Montpeller i, més endavant, a Perpinyà, on es va llevar la vida el 1981. Edicions de la Ela Geminada va fer la primera contribució a l'homenatge

amb l'esperada reedició, a finals de l'any passat, de les *Converses amb Pau Casals*, i el pròxim 21 de febrer sortirà també a les llibreries *Contra la valoració de la mediocritat*, una selecció dels articles de Corredor, que no han perdut ni vigor ni vigència, en una edició a cura de Francesc Montero per al segell Acontravent. A principis d'abril s'inaugurarà una exposició

doble al Museu d'Història de la Ciutat: *De casa a Europa*, que revisarà la trajectòria del pensador gironí, amb Montero i Oriol Ponsatí-Murlà de comissaris, i *Converses sobre unes converses*, que aplegarà els 52 dibuixos originals de l'artista Pep Admetlla per il·lustrar les portades del llibre sobre Casals. Finalment, s'ha programat també un concert commemoratiu a l'Auditori.



Un simposi revisa el pensament europeu de l'escriptor gironí Josep Maria Corredor

► El conseller Ferran Mascarell obrirà l'acte i Josep Maria Terricabras pronunciarà la primera de les conferències

GIRONA | DdG

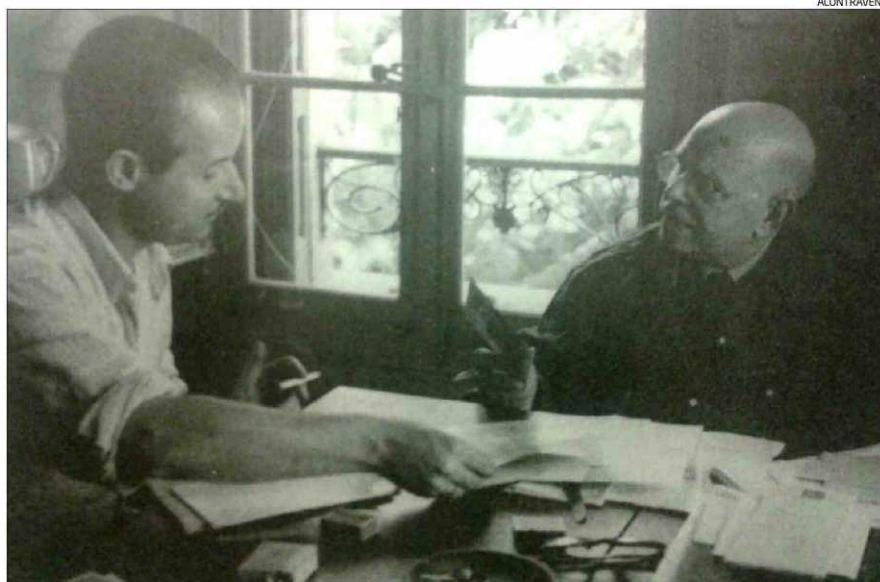
■ El Conseller de Cultura, Ferran Mascarell, donarà el tret de sortida avui (17 h) al Centre Cultural La Mercè al Simposi Internacional Josep Maria Corredor, que posarà al dia l'aportació d'aquest escriptor gironí, el centenari del naixement del qual es va escaure l'any passat.

Josep Maria Corredor (Girona, 1912 - Perpinyà 1981) va ser un personatge de gran influència en el món cultural gironí durant la Segona República Espanyola. Amb 27 anys va haver d'emprendre el dolorós camí de l'exili per instal·lar-se a Perpinyà.

Es va llicenciar i es va doctorar en lletres a Montpeller amb la tesi *Un esprit méditerranéen: Joan Maragall*, publicada el 1951. El 1954 va publicar *Conversations avec Pablo Casals*, editada en català el 1967. Aquesta obra ha estat traduïda a onze idiomes.

És també l'autor de *Joan Maragall* (premi Aedos 1960), *El món actual i el nostre país* (1962), premi Yxart 1961, *De casa i d'Europa* (1971), *Assaigs i comentaris* (1972) i *Homes i situacions* (1976). Va traduir, entre altres, obres d'André Gide i de Jean Paul Sartre.

Després de l'acte inaugural, Josep Maria Terricabras (UdG), pronunciarà la primera conferència del simposi, titulada *Josep Maria Corredor i el pensament europeu contemporani*.



Corredor i Casals, a la dècada de 1950, al despatx del músic a Prada de Conflent.

Tot seguit, Albert Manent parlarà de *Josep Maria Corredor: Aspectes de l'exili*. Les comunicacions pròpiament dites començaran amb Gemma Domènech (*Josep M. Corredor i Emili Blanch a Montpeller*), per seguir amb Joan Gay (*L'Orquestra Pau Casals i Girona: un teixit de vincles i amistats*). La jornada d'avui finalitzarà amb la rapsoda Anna Miralpeix, que llegirà una selecció de textos de Corredor feta pel periodista Xevi Planas.

El simposi es reprendrà demà divendres amb Xavier Pla (UdG), que parlarà sobre *Josep Maria Corredor i l'assaig literari*, per donar pas a Francesc Montero (UdG), sobre *L'evolució del pensament polític de Josep Maria Corredor*, i a Glòria Casals (UB), sobre *El paper de Corredor en la recepció francesa de Joan Maragall*. El simposi, organitzat per l'Escola Municipal d'Humanitats de l'Ajuntament de Girona, la Càtedra Ferrater Mora de Pensament Contemporani de la UdG, i el Departament de Filologia i Comunicació de la UdG, finalitzarà amb Jacques Issorel (Universitat de Perpinyà), que parlarà sobre *Josep Maria Corredor i Antonio Machado*, i Rosa M. Corredor (UdG), *Casals - Corredor, els anys de Prada*.

ACONTRAVENT

PER FRANCESC MONTERO

Acontravent publica «Contra la valoració de la mediocritat»

► El dia 3 de juny de 2012 es van complir cent anys del naixement, a Girona, de Josep Maria Corredor i Pomes, un dels assagistes més importants en llengua catalana del segle XX, figura clau de l'exili català, al costat de Pompeu Fabra, Carles Riba i, sobretot, Pau Casals, de qui fou amic i secretari personal. Aquests dies, a propòsit del simposi que es celebra a Girona, l'editorial Acontravent ha distribuït *Contra la valoració de la mediocritat*, amb edició a cura de Francesc Montero (UdG). El llibre presenta un recull de textos que Corredor va publicar a les publicacions catalanes i també durant l'exili francès. Segons Montero, Corredor té «una vida pròpia» al marge de l'ombra de Casals i, en aquests textos s'aprecia que el seu pensament «manté la vigència i l'interès per al lector d'avui». L'autor va analitzar amb perspicàcia la realitat cultural i lingüística catalana de l'exili i l'interior durant el franquisme, així com els escenaris possibles que hauria d'afrontar el país al final de la dictadura, arribant a la conclusió que la solució passava per «la recerca d'un encaix de Catalunya en el marc europeu». DdG GIRONA



El Simposi Corredor remarca el caràcter “incòmode” del pensador gironí dins el discurs sobre l'exili literari

Una figura ‘atòpica’

Eva Vázquez
GIRONA

“És una llàstima que en cap de les revisions recents sobre l'exili literari català no s'hagi tingut en compte l'aportació de Corredor”, va dir el professor de literatura de la Universitat de Girona Xavier Pla en l'obertura de la segona jornada del simposi dedicat a l'assagista gironí en el seu centenari. És una omisió que només s'explica pel fet que Corredor ofereix una mirada cap a l'exili que va contra corrent dels discursos acceptats, pel fet que és, va constatar Pla, “una figura incòmoda”. L'editor Oriol Ponsatí-Murlà, coordinador dels actes del centenari, va referir-se també al seu “caràcter atòpic”, en el sentit de l'*atopos* grec, va aclarir, aquell que està fora de lloc, que és inclassificable.

La preocupació de Corredor per superar l'enfrontaments entre Catalunya i Espanya, va afegir Pla, la seva apel·lació a la “reconciliació” i a la unitat dels catalans, la imatge mateixa que oferia de l'exiliat, “dessacralitzada,

jutjada sovint amb severitat”, i tot això expressat en unes revistes que més aviat defensaven les tesis contràries, les de “la insistència en el fratricidi”, no podien sinó reportar-li la reprovació. “Corredor és d'una equanimitat envejable, i se li ha de reconèixer l'audàcia de pensar autocríticament en aquelles circumstàncies”, va considerar el professor gironí, que va afegir que aquesta “capacitat d'anàlisi i reflexió desapassionada” no li impedia, al mateix temps, “ser rotund, a vegades implacable, en els seus judicis”, com en un assaig sobre Eugeni d'Ors en què

El professor Xavier Pla valora l’“audàcia del pensament autocrític” de l'escriptor

nega qualsevol vigència a la seva obra, després, però, d’“haver-la intentat comprendre en tot el que pugui tenir de bo i de dolent”.

El filòleg Francesc Montero, per la seva banda, va revisar la trajectòria política de Corredor a través dels seus textos, dels quals es desprèn, ja des dels primers articles, de 1931, “la seva singularitat dins la intel·lectualitat catalana del seu temps”. La seva era “una òptica desproveïda de prejudicis”, que en el complicat escenari sorgit dels fets de 1934, per exemple, li feia rebutjar tant l’“autonomisme a la defensiva” com l’“aïllament obstinat”. Des de l'exili, primer a Montpeller i, des de 1946, a Perpinyà, va defensar que “l'única supervivència possible de Catalunya havia de ser en el marc europeu”.

Els últims anys de la seva vida, els va consagrar a “intentar posar fi a les deformacions creades sobre l'etapa anterior a la Guerra Civil”, obsessió en la qual va fracassar i que va frustrar-lo profundament, i la defensa a ultrança de la llengua catalana aprofí-



Francesc Montero, editor dels articles d'exili de Corredor, ahir durant la seva ponència ■ MANEL LLADÓ

tant el seu nomenament com a inspector d'ensenyament a Girona el 1977. “En la correspondència privada amb Josep Pla d'aquesta etapa, va revelar Montero, es percep que Corredor “dubtava que el país estigués a l'altura del que la situació requeria”. Sobre la seva escriptura, va subratllar que l'estada a Madrid abans de la guerra per ampliar els estudis de pedagogia va suposar un moment d'inflexió cap a la maduresa literària, en especial pel contacte amb el “mestratge fascinant” d'Ortega i Gasset, a qui no obstant això no s'havia es-

tat de criticar per les seves posicions anticatalanistes, però també perquè haver d'escriure en castellà va donar-li “una oportunitat d'autotraducció, és a dir, de revisió crítica del seu propi estil”. Xavier Pla va intervenir-hi per subratllar, respecte a la col·laboració de Corredor a *Destino*, la seva pertinença al mateix esperit del “catalanisme possibilista” d'Odó Hurtado, Claudi Ametlla o Ferran Cuito, que des de l'exili van fer esforços per fer-se presents a la Barcelona franquista “aprofitant les esclatxes de la dictadura”. ■



JOSEP M. CORREDOR I POMÉS, CORRADI (I)



Joaquim Nadal i Farreras

Nascut a Girona el 3 de juny de 1912 i mort a Perpinyà el 29 de setembre de 1981, **Josep M. Corredor** va ser un gironí amb una vida marcada pel drama de la Guerra Civil.

Amb motiu del centenari del seu naixement, la Universitat de Girona ha posat els fonaments per a la recuperació d'un nom sovint perdut en la boira de la memòria. El punt central d'aquesta recuperació ha estat el Simposi Internacional Josep M. Corredor, celebrat a la ciutat de Girona els dies 14 i 15 de febrer d'enguany, organitzat per la càtedra Ferrater i Mora, el Departament de Filologia i Comunicació de la UdG i l'Escola Municipal d'Humanitats. Sota l'impuls decidit d'**Oriol Ponsatí-Murlà** i **Francesc Montero**, hi va haver contribucions de **Josep M. Terricabras**, **Albert Manent** –que no hi va poder assistir–, **Gemma Domènech**, **Joan Gay**, **Xavier Pla**, **Francesc Montero**, **Glòria Casals**, **Jacques Issorel** i la filla de Corredor, **Maria Rosa Corredor**.

Amb el Simposi, els pilars fonamentals d'aquesta recuperació són, d'una banda,

la tercera edició de la traducció catalana de les *Converses amb Pau Casals* (Girona, Edicions de la ela geminada, 2012), que es correspon amb la tretzena de les traduccions després de la primera edició en francès de 1955 (Albin Michel). Només aquest llibre, la seva difusió, el seu ampli ressò internacional, la vinculació directa amb el testimoni del mestre i el conjunt del seu contingut ja farien a Corredor un lloc a la història de la intel·lectualitat i el pensament catalans. I per altra banda, el llibre editat a cura de **Francesc Montero** *Contra la valoració de la mediocritat* (Barcelona, A Contravent, 2012), que inclou una selecció d'«articles i assaigs d'exili» entre els quals destaquen els dedicats a **Eugeni d'Ors**, **Jaume Balmes**, **Amadeu Hurtado** i **Antoni Rovira i Virgili**, **António Machado**, **Miguel de Cervantes**, **Carles Riba** i els que tracten de la idea d'Europa, de la necessitat d'una segona Renaixença, de la llengua, de l'exili, i dels temps republicans i la transició i la democràcia després del duríssim parèntesi del franquisme.

Francesc Montero desgrana, en una completa i acurada introducció del seu volum, una aproximació a la biografia personal i intel·lectual de J. M. Corredor. Els anys d'estudi a la Salle, al Grup Escolar, a la Normal, a Madrid (curs 1933-1934) amb la influència de **José Ortega y Gasset**, i a Barcelona (cursos 1934-1936) amb la influència de **Joaquim Xirau**. Els seus contactes amb els cercles republicans de Girona i l'amistat amb **Darius**

Carles Rahola, **Miquel de Palol** i **Miquel Santaló**. Els inicis de la seva col·laboració periòdica «Postal» a *L'Autonomista*, des del 21 de setembre de 1931 fins al 7 de gener de 1939, el seu periple per la geografia gironina com a mestre, la seva faceta juvenil de futbolista, els seus vincles polítics amb ERC, i les seves col·laboracions periòdiques a *Acció Ciutadana*, *Ara* (Palafrugell), *L'Opinió*, *La Humanitat* i *Victors* (Girona, gener-juny de 1936).

Després, al final de la Guerra Civil, amb 29 anys s'hagué d'exiliar, va viure primer a Montpeller i després a Perpinyà, va estudiar i obtenir títols francesos per dedicar-se a la docència, es va casar, l'any 1946, amb **Rosa Planella**, amb **Pompeu Fabra** de padrí i va iniciar una estreta col·laboració amb **Pau Casals** entre Prada i Perpinyà. Fou, també, traductor de l'ONU i això el duugué sovint a Ginebra.

Però dels anys d'exili, el més destacable és el seu activisme intel·lectual, participant i guanyant nombrosos certàmens amb treballs seus, col·laborant amb articles en nombrosíssimes revistes, i publicant, successivament, diversos llibres entre els quals hem d'esmentar el seu *Joan Maragall, un esprit méditerranéen* (Tolosa, 1951), que s'editaria en català el 1960 (Aedos); les ja esmentades *Converses amb Pau Casals* de 1955; *El món actual i el nostre país* (Barcelona, Selecta, 1962); *Casals, biografia il·lustrada* (Barcelona, Destino, 1967); *De casa i d'Europa* (Barcelona, Selecta, 1971), i *Homes i situacions* (Barcelona, Selecta, 1976). D'entre les revistes convé que esmentem, per la seva significació, *Germanor*, *La Humanitat*, *Quaderns d'estudis econòmics, polítics i socials*, *Revista de Catalunya*, *La Nova Revista*, *Vida nova*, *Foc nou*, *Vincle*, *Presència catalana*, *Per Catalunya*, *Opinions*, *Le Monde*, *Le Figaro Littéraire*, *L'Indépendant*, *Sant Joan* i

Barres, *Destino*, *Serra d'Or*, *Presència* i l'*A-vui*.

A partir de 1977 torna a viure a Girona, es dedica a la llengua catalana, és inspector d'ensenyament i es dedica, preferentment, als temes de la normalització lingüística i de la immersió, va a Perpinyà els caps de setmana i viu, a la pròpia pell, les febleses, les contradiccions i les insuficiències de la transició i el retorn de la democràcia.

Esperit crític i independent, distanciat de l'exili victimista, exigent europeista, radicalment democràtic, intel·ligentment conciliador, tracta desesperadament de salvar la contradicció entre els ideals i la realitat de la Catalunya republicana, i entre els somnis i la realitat de la nova Catalunya autònoma i democràtica. Insatisfet amb les querelles fraticides de l'exili, troba també insatisfacció en un món diferent i acomodatic que el rebel·la i l'enfurisma. El jove vitalista dels anys trenta, l'intel·lectual activíssim i ben connectat del primer exili, camina d'esma amb mirada trista per dos mons que no reconeix i on no es reconeix. Lluny de l'exili residual, lluny de la Catalunya en construcció que observa, amb mirada escrutadora i objectiva, Corredor viuria de manera molt personal el drama de ser d'aquí i del món, ciutadà universal, enamorat de Girona, de Catalunya i de la seva llengua, i sentir-se estrany i foraster a tot arreu.

Ara, Catalunya i la seva ciutat reprenen la memòria que en féu, l'any 1991, el seu amic **Santiago Coquard** a la *Revista de Girona*, i el reivindiquen seguint la pauta d'**André Gide** amb el volum de **Francesc Montero**, en la justificació de la seva edició d'articles «convençuts que la veu de J. M. Corredor encara té moltes coses interessants a dir al lector del segle XXI» (p.14).



Núm 002 – Març

El conseller Mascarell inaugura el Simposi Internacional Josep Maria Corredor



El dia 14 de febrer s'ha inaugurat el Simposi Internacional Josep Maria Corredor amb la presència del Conseller de Cultura, Ferran Mascarell, i de la Rectora de la Universitat de Girona, Anna M. Geli.

Girona ret homenatge a l'escriptor Josep Maria Corredor en aquest acte coorganitzat per l'Escola Municipal d'Humanitats, la Càtedra Ferrater Mora de Pensament Contemporani i el Departament de Filologia i Comunicació de la Universitat de Girona que ha tingut lloc en el Centre Cultural de la Mercè.

La ponència inaugural, de Josep-Maria Terricabras, portava per títol «Josep Maria Corredor i el pensament europeu contemporani» i ens permetia fer una primera aproximació a la dimensió intel·lectual d'un assagista que, forjat en l'obrador de l'exili i en la lectura dels principals autors europeus de l'època, va oferir de manera precoç reflexions d'un rigor i modernitat que eren difícilment imaginables en el context pobre i resclosit de l'interior franquista.

En l'entorn d'aquest acte cal destacar la publicació d'una antologia d'articles de l'autor amb un estudi introductori de Francesc Montero (ILCC-UdG) sobre el personatge (*Contra la valoració de la mediocritat*, A Contravent) i la reedició de les *Converses amb Pau Casals* (Edicions de la Ela Geminada).

[Consulteu el web](#)





Consulta-ho aquí



Hemeroteca | Subscriu-te't | Classificats | Dissabte, 02 març 2013

Cartellera | TV | Trànsit | Identifica't / Registra't

www.diaridegirona.cat

Diari de Girona

Girona 13 / -4° | Figueres 13 / 4° | Blanes 11 / -2°

Local | Més Notícies | Esports | Economia | **Opinió** | Oci | Tendències | Comunitat | Multimèdia | Serveis

Firmes del dia | Humor | Cartes al director | Atenció al lector | La selecció dels lectors

Diari de Girona » **Opinió**

JOSEP M. CORREDOR I POMÉS, CORRADI (i II)

02.03.2013 | 08:33

"Vull subratllar que Josep M. Corredor va aconseguir el reconeixement i l'aval dels més grans hispanistes francesos del segle XX"



JOSEP M. CORREDOR I POMÉS, CORRADI (i II)

JOAQUIM NADAL I FARRERAS Ahir vam tractar una visió general, una evocació i una revisió de Josep M. Corredor a la llum dels actes i les edicions del centenari del seu naixement. Avui, m'agradaria fer-ne una evocació més personal i destacar alguns aspectes concrets de la seva biografia, que em semblen especialment significatius i poc ressaltats.

Vaig conèixer Josep M. Corredor a casa de Santiago Sobrequès i Flor Callicó. Hi anava sovint. Eren amics d'abans de la guerra, amb una amistat personal, política i ciutadana. Flor Callicó recordava sempre, amb ell davant i no, que en "Corradi" era un home molt guapo, fet que confirmen alguna de les fotografies que se'n conserven. A can Sobrequès hi havia diversos cercles d'amistat i un els relacionava clarament amb Damià Escuder, gran jugador del Girona, activista i, més endavant, treballador de la impremta Curbet, pare de Joan i Damià Escuder i casat amb Amor Lladó, i amb Josep M. Corredor, també jugador de futbol i activista polític i intel·lectual, que coincidí amb Sobrequès en una iniciativa cultural de la ciutat abans de l'esclat de la Guerra Civil, que fou la revista Víctors, de la qual en sortiren cinc números a la primera meitat de 1936. Aquesta revista la dirigia Carles de Palol i Felip, Francesc Ferrer i Vilar n'era el secretari i l'Agustí Pera Planells l'administrador. En la revista hi desfilen tots els noms de la joventut compromesa i de la intel·lectualitat activa de la ciutat; hi trobem alguns dels noms que, un cop salvada la primera etapa de l'exili, es reagruparan discretament per formar un nucli de dissidents clandestins i dilectants, que passejaven per la ciutat el seu inconformisme antifranquista. Narcís Selles, que esmenta reiteradament el paper de Josep M. Corredor, ha estudiat a fons la revista en el seu article "La revista Víctors. Art, cultura i política en la Girona republicana", publicat a Locus Amoenus (UAB), número 3, 1997, 195-214.

Precisament l'aglutinador d'aquest grup era el senyor Fraga. Un nom que surt, de forma reiterada, en les referències als cercles polititzats de la ciutat, esmentat per Jordi Pujol com un dels contertulians de les seves passejades, i que també fou esmentat en el col·loqui sobre Corredor, que ahir comentàvem. Al costat del senyor Fraga, es trobaven, entre d'altres, el senyor Santiago Coquard, mossèn Manuel Fuentes o el doctor Pompeu Pascual, i també Josep M. Corredor. En el mateix col·loqui tots vam coincidir que la reiteració de la presència del senyor Fraga ens havia fet passar per alt el seu nom. Vaig trucar a Carme Fraga, vídua de Lluís Bachs, per preguntar-li el nom del seu pare: Josep Fraga Sala, amb vincles amb Sant Daniel per part de mare. La Carme em va explicar que amb Corredor, el seu pare s'hi veia a vegades a redós de les ferrenyes parets de la muralla, garantia de silenci i discreció, al costat del pou i de les heures del jardí de l'Àngel, propietat del senyor Fraga. "Aquí parlaven tranquils amb aquests senyors que venien de Perpinyà". Finalment, l'Ajuntament acabaria comprant aquest jardí de pau i de concòrdia als hereus del senyor Fraga.

La faceta de futbolista ha estat només esmentada de passada. Però Jaume Curbet i Boj a la Història del futbol a Girona, primera part, 1904-1957 (Girona, Ajuntament, 1992), ens aporta les dades bàsiques. Així a la temporada 1929-1930 jugava amb la Unió Deportiva Girona (fotografia de la pàgina 126). Quan el 25 de juliol de 1930 es va crear el Girona Futbol Club, en Corradi passaria al nou equip. L'equip que la temporada 1930-31 estrenaria l'equipament blanc i vermell, amb en Corradi, i que aconseguiria l'ascens a la segona preferent com el mateix Corradi, signant com a Radi, explicava, en la seva faceta de periodista, a la premsa local. (Curbet, p.134). Corradi va formar part de l'equip habitual. A la temporada següent (1931-1932) Corredor, Corradi, va fer de portaveu dels jugadors a l'àpat de celebració de l'ascens, i el mateix Corradi va haver de desmentir els rumors que circulaven de la retirada de l'Escuder del futbol actiu. Finalment, fou en aquesta temporada (Curbet, p.144-145, amb fotografia inclosa), el mes de novembre que "la notícia més trista va ser la forta lesió d'en Corradi el 29 de novembre. Li costaria refer-se'n i la temporada següent 1932-1933 va ser ja baixa a la plantilla del club" (Curbet, p.153). On queda clar que en la seva joventut, Josep M. Corredor ja combinava la seva faceta d'esportista i de periodista.

Finalment vull recordar, ara, el paper de Josep M. Corredor en la dignificació de la sepultura d'Antonio Machado a Cotlliure. Xavier Febrés ha explicat, amb detall, els darrers dies dramàtics de Machado a la Catalunya francesa. A Els últims dies de Machado (Barcelona, la Mansarda, 2013), Febrés explica els intents de recuperació i integració de la memòria de Machado pel franquisme i la ferma voluntat d'evitar-ho i de garantir que Antonio Machado i la seva mare tinguessin una tomba digna al cementiri de Cotlliure. Fou així que Josep M. Corredor, com explica Febrés al seu capítol "Un gran poeta a l'espera de la seva sepultura", el dia 12 d'octubre de 1957 amb l'aval a l'encapçalament de Pau Casals, va publicar un article -crida a Le Figaro Littéraire: "Un grand poète attend son tombeau". Aquest article s'inclou al llibre que esmentàvem ahir de Francesc Montero, amb articles i assaigs de Corredor, traduït al català (Contra la valoració de la mediocritat, p. 135-140). Febrés explica com, arran de l'article, Albert Camus, René Char i André Malraux van respondre a la crida i com amb els 413.472 francs que van aportar-hi 98 donants i la

Publicidad



Ford te lleva a la Final
Prueba un Ford y vete a la Final de Champions
www.ford.es



Gana 1 año de leche
Realiza el test del corazón contento y consigue fabulosos premios.
www.testcorazoncontento.es



Hotel 4* y 5* desde 40€
Encuentra la mejor oferta en hoteles a orillas de la Costa Mediterránea y ahorra.
www.trivago.es



amb Canal
TECNOLOGIA

decisiva col·laboració de l'Ajuntament de Cotlliure es va poder construir una nova sepultura i inhumar-hi el cos del poeta i de la seva mare. Aquest acte en la intimitat es va fer el 16 de juliol de 1958, després que per expressa autorització de José Machado actuessin com a mandatariis seus Marcel Bataillon, José M. Giner i Paul Combeau. Cada 22 de febrer, des del 22 de febrer de 1939, al cementiri de Cotlliure es ret senzill homenatge al poeta que va renunciar als afalacs del poder i va decidir abaixar els braços i deixar-se caure, exhaust amb els ulls plens de tristesa i de dolor, en la cruïlla de l'hivern del mar del petit port nord-català.

Per acabar vull subratllar que Josep M. Corredor va aconseguir el reconeixement i l'aval dels més grans hispanistes francesos del segle XX: Jean Sarrailh, l'home de la II-lustració espanyola prologant la seva tesi, Marcel Bataillon, l'home d'Erasme i Espanya executant per mandat de la família la inhumació del cos de Machado fruit de la crida de Corredor i, finalment, Pierre Vilar, l'home de la Catalunya moderna, que va voler encapçalat el dossier de la Revista de Girona (núm 148, setembre-octubre de 1991), acompanyant articles de Santiago Coquard, Maria Serra, Maria Rosa Corredor, Aquilino Duque, i l'edició d'un text inèdit del mateix Corredor.

Publicidad

**Doctores están asombrados**

Papá local desvela el secreto para perder 12kg super rápido desde 39€...

www.cambogia.es

**¿Un Galaxy S4 por 17€?**

Experto en compras desvela cómo españoles consiguen gangas usando un sorprendente truco

www.megabargains24.com

**¿Quieres tenerlo todo?**

¡Ahora puedes! Fijo, móvil, fibra y +de 80 canales de TV por solo 60€/mes. IVA incl.

www.movistar.es



Enllaços recomanats: Oscars | Premios Goya

Diari de Girona

[Mapa web](#)

Girona

Comarques
Oci a Girona
El temps
Trànsit a Girona
Cartellera

Classificats

Iberpisos
Iberanuncio
Ibercoches
Iberempleo

Especials

Costa Brava
Carnestoltes
Sant Jordi
Temps de bolets
Canal Esquí
Loteria de Nadal
Loteria del Nen

diaridegirona.cat

Contacti
Conegui'ns
Localització
Avis legal
Política de cookies
RSS

Publicitat

Tarifes Internet
Tarifes Paper

Altres webs del Grup Editorial Prensa Ibérica

Diari de Girona | Diario de Ibiza | Diario de Mallorca | Empordà | Faro de Vigo | Información | La Opinión A
Coruña | La Opinión de Málaga | La Opinión de Murcia | La Opinión de Tenerife | La Opinión de Zamora | La
Provincia | La Nueva España | Levante-EMV | Mallorca Zeitung | Regió 7 | Superdeporte | The Adelaide Review |
97.7 La Radio | Euroresidentes | Lotería de Navidad | Oscars | Premios Goya